

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Postai vagy Pécszéki híradás kifizérése: EGÉSZ ÉVRE 5 ft — kr. FÉL ÉVRE 2 " 50 " NEGYED ÉVRE 1 " 25 " EGYES SZÁM 10 kr. Regjelenik minden szombatán. Egyes számok kaphatók Weidinger Nándor könyvker. (Széchenyi-ut.)

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA: Egy öt hasábos petitor egy-szeri megjelenéséért 6 kr., 3-szoréért 5 kr., 10-szeréért 4 kr. Ázestendő. Minden hirdetés után 30 kr. bétylegyjű fizetendő. A nyilttér 1 petit sora 10 kr. A hirdelési díj előre ázestendő.

A lap szellemi részét illető küszömben és előfizetéseik a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, KÖSZL JÁNOS úrnál a városház épületben, valamint a vidéken minden postahivatalnál. LILL JÁNOS úrnál a budai külvárosban, Kéziratok vissza nem adandók.

Szerkesztőség: János-utca 8-ik szám.

Kiadóhivatal: János-utca 8-ik szám.

Előfizetési fölhívás

"PÉCSI FIGYELŐ" tizenhetedik évfolyamára.

Lapunk a jövő 1889-ik évvel tizenhetedik évfolyamába lép. Azt hisszük, a tizenhat évi pályafutás, elég bizonyíték arra, hogy híven teljesítettük sajtóköte-lyeinket, hogy megfeleltünk azon várakozásnak és igényeknek, melyet olvasónk-lapunkhoz fűztek. De bátran el is mondhatjuk, hogy mindig őszinte hazafai törek-veléssel, elhússággal s becsülettel szolgál-unk a sajtó; mindenkor a befolyásolatlan és független közvélemény nyílt és szabad szókimondói voltunk; folytonosan a valóságság, igazi erkölcs, jog és igazság mellett küzdve a korrupció ellen harcol-unk a közjóért s a haladás útján a felvilágosodás és művelődés szellemi szövet-nekét lobogtattuk, hogy legyen világosság.

A város és a megye politikai életé-nek éber figyelői s jó hazafiakhoz illőleg a politikában az igazi szabadság, a függetlenség és 48-as párt dicső zászlójának harcosai, a társadalom terén min-den szép, jó és nemes irányú törekvés buzgó előmozdítói voltunk. A városi és megyei közügyek iránt nemcsak figyelem-vel s érdeklődéssel viseltetünk, de a polgárság érdekében a közjóért nem egy-szer léptünk síkra, a közügyek görögység-ét és tövises kizáróterét, azzal a tisztá meg-nyozódással, hogy városunknak, megyénk-nek s hazánkunk tisztulni jó szolgálatot.

Soha se tekintettük, hogy nagybata-lom-e, rokon, vagy jőbarát, a lap anyagi vagy szellemi pártfogója az, a kivel szem-ben esetleg véleményét kellett mondanunk; tekintet nélkül minden mellék érdekre, csak a földérdek; a közügy, a közjó lebegett lelki szemünk előtt s mindenkor igaz lelkiismerettel meggyőződésünk szerén-t hangoztattuk az igazságot a maga leple-zetlen valóságában.

Igaz, hogy vagyont nem szereztünk. de van — hála Istennek! — becsület.

Eddig még megelégedett önértettel mondtuk, hogy a közügyek terén nem veszítettünk csatát s hiszünk jövőben sem veszítünk, mert csak igazságos ügy mel-letl szoktunk küzdeni s az igazságnak győzni kell.

Ezek után reméljük, hogy az a derék közönség, mely eddig velünk volt s pár-tyogásával életöröt adott lapunknak, ezután is velünk marad s tapasztalva, hogy nem érdemtelenül ajándékozott meg, bizalmá-val, jóindulattal s pártfogásával: a nap-ról-napra megnehezédő viszonyok, a nagy verseny s a hatalmaskodó hatalom ren-dszeres üldözésének elbírására hatáto-sabb támogatásba fogja lapunkat részesí-teni; mert csak úgy fejtethi ki a lap a növekvő igényeknek megfelelő nagyobb és nagyobb tevékenységet, erélyt és tek-nyélt, ha a közönség nemcsak olvassa, de elő is fizet rá, ha nem csupán helyesléssel, de szellemi és anyagi támogatással is járul fenntartásához.

Az a városi és megyei polgár, a ki látja, hogy van egy lap, mely az ő érde-

keit híven, önzetlentl képviseli s a közügy mellett, ha kell végtelkezik küzd; az hozza meg azt a csekély áldozatot, melyet egy jól szerkesztett lap, az igazi közvélemény lapjának fenntartása megkíván. Ez is polgári kötelesség! Lapunkat a nagy közönség hazafias pártfogására ajánljuk.

"Pécsi Figyelő"

előfizetési ára:

Egész évre 5 ft — kr. Fél évre 2 " 50 " Negyed évre 1 " 25 "

A szerkesztőség.

Megszületett.

A szentírténet legendáinak leg-fényesebb lapját képezi az a lap, ame-lyen az a csodás bűvös est van megír-va, melynek emlékét karácsony estején ünnepeljük. Csodás, bűvös a hatás, amit ez az ünnep az emberiségé gyako-rol. Főleg a lelket a köznapias-ság teréről az erkölcsi tudat magas-latára, ahol lelkeben ujjá születik, új gyökeret ver a hit az Istenben való bizalomban, s új erőt merít a küzdésre.

A karácsony a tél ünnepe. Künn fagyos szél kergeti a havat, de benn a lakásokban és a szívekben jótékony meleg áradat: a szeretet melege ter-jezkedik szét. Mennyi gyöngédességnek, mennyi jótékonyaságnak szülője e nap! A nagyok örvendenek a kicsinyek öröme-n, s a kicsinyek tapsolnak az életnek, mely oly szép, oly magasztos mindenfelé, ahol a hit, a vallás fényes-sége melegít.

És e jelentőségében a karácsony a társadalom és az emberiség ünnepe. Van-e eszme a világegyetemben, mely az embereket annyira egyesíthatné gondolatokban, mint a Megváltó szü-ltése?

A kerek földön egyszerre kondul-nak meg a harangok, egyszerre száll a tömjén, a hálaima az ég felé és egy-szerre harsog százmilliók ajakán a hozsánna az Urhoz, a Mindenhatóhoz, aki megváltót küldte le hozzánk.

S hiába állanak az ágyu torkai éhesen felénk szegzeve, hiába élesítik a kardokat, a szuronyokat, hiába öntik az olmot, mely pusztulásnak lézen okozója: a halál anyaga ez estén elnémul és nem hallatja szavát az ágyudörgés, a kardok csörtetése, a fegy-velek ropogása, mert egy sokkal hal-talmasabb, égig emelkedő szózat mo-rajra tölti be a légtűrt: a harangok kon-gása, a harsonák zugása, mely mint

élő szellemek hirdetik minden felé: „Megszületett a Megváltó.”

Ez az ünnep az ünnepek ünnepe. E nap méltó arra, hogy a társadalmi rend és erkölcsök átalakításának határpontját képezze.

Sok olyan dolog van nálunk amire ez ünnep hatása alatt ökvetlentl gondol-nunk kell. A század átka a kultu-rális térvit, mely terjeszti a közönyt, pangást idéz elő a közszellemben és ellankasztja a jövőndöbe való hitet. A bölcsösek már el van vetve csirája a téveszméknek s növekszik az embe-rekkel együtt magasra.

Vagy mért oly siralmasak köz-állapotaink?

Egy ezredév után az a nemzet miért szynli a legutolsó század átkát?

Mért rabszolgái vagyunk a kor-rupciónak, mely gyökeret vert a tár-sadalom kebelében. Gyűlöletes nem-bábornomság uralkodik minden téren, szomorú közöny kíséri a nemzeti esz-méket és megvetendő gyávasággal ro-han az ember a blin örvényébe. És miért? Mert a végtelkeig elcsigázott önzés nem nyer kielégítést, mert he-nyei irigység, gőg és pöffeszkedés la-kozik azok szívében, akiknek dolgoz-niok kellene.

A gyermek napjainkban már bla-zirt, az ifjú: életunt. Mi lesz boldok ha a középkort elérik, és mi lesz a nemzetből, mely ilyen fiakra támasz-kodik? A nők hőbortjait ki tudná el-számolni? A férfiak félszeg szokások-nak hódolnak. A házi tűzhely szent-sége — ahol istenét imádták a spártai — ma már nem létezik.

A karácsony ünnepén szálljunk magunkba!

A bethlehemi jászol kisdede szü-ltetett e napon, hogy büneiből meg-váltva a világot. Az ember szívében a szent karácsony minden fordulóján ismétlődik a legenda, benne ujjá szü-ltetik a hit, az erkölcs, és a jövőbe vetett remény.

A kérdés azonban örök marad az emberek lelkében, hogy eljön-e a Meg-váltó még egyszer megváltani az em-bereket? Az örök kétség az ember öröksége. Ez teszi emberré, ez teszi bü-nössé. S ha fölemelkedik is lelke, nem ment a kételkedéstől, az ingadozástól.

A megváltó születése napja azon ban csodálatos átalakító hatással van az emberekre. Ekkor megszüntik a két-ség, s helyét melegítő megnyugvás érzete váltja föl. A harangok mondják a harsonák zugják, hogy él az Isten, él a hit.

Csak a hívő boldog. A hit a bol-dogulás lépcsője. Ezen emelkedik föl a lélek a menny magaslatáig, az Isten trónusa elé. Jaj a kételkedőknek! Jaj annak, aki eltávolodik az Istentől!

A karácsony közelebb hozza az eget a földhöz, az embert az Istenhez. Üdvözöljük áhitattal a harang-zugást! Megszületett a Megváltó!!!

Városi közgyűlés.

Pécs szab. kir. város köztörvényható-sága hétfőn délelőtt tartotta ez évben utolsó közgyűlést a bizottsági tagok szép számu részvétel mellett.

Olvasottat a belügyminiszter rende-lete az 1889. évi közközltség-előirányzat egyes részeinek módosítása érdemében. Tudomásul vétették, a módosítások meg-tették a újra fel fog terjesztetni.

Olvasottat a belügyminiszter rende-lete a floxera-szabályrendelet részbeni módosítása tárgyában. A tanács előterjesz-tés értelmében fölterjesztés tétetik.

Olvasottat a polgármester javaslata a szegényház megnyitása és fenntartása ér-deimében.

A szegény-ügy városunkban eddigél rendezetlen volt. A szegények ellátására nem volt egyéb rendelkezés, mint hogy 24 férfi és 24 nő a sinlők intézetében tartottak, továbbá a 29629 ft szegényalap nak 1670 ft nyi kamatai és 955 ft-ra rugó kegyadományok és büntetéspenékek, mik azonban elégtelenek lévén, az utzoai kol-dulást meg kellett engedni s a mintegy hatóságilag engedélyezett koldusok száma 100-ra rugott. E tühzetlen állapotokon segített, a polgárok között gyűjtés esz-közöltetett, minek eredménye, hogy a vá-rosi szegényház építlere sülksége 34000 ft kosadályosaból bogyult. Viszont a ha-tóság részéről a koldusok illétsége kipu-hatoltatván, kintt, hogy a 100 szabadal-mazott koldus közül 42 nem pécsi illeté-ségű, kik tehát illetőségi községeikbe szállítottak, vagy azok költségeire itt tar-tattak; vitás illétségsű, esetleg időközben elhalt 11 és így a közellátást igénylő kol-dusok száma 50.

A városi szegényház elkészülvén (mely 146 egyén, befogadására képes), lehetővé vált abban a szegényeket elhelyezni.

Eddigél — mint szegény és munka-képtelen — a közsegélyt igénybe veszi 295 egyén, mely számban azonban a vá-rosi árvaház 81 növendéke nem foglaltatik. A segélyezés a következő módon történt: a) 49 egyén kap hetenként 50 krt, összesen egy évben 1274 forintot. b) 40 egyén 40 krt, összesen 832 ftrot. c) 46 egyén 30 krt, összesen 717 ft 60 krt. d) 52 egyén 20 krt összesen 644 ft 80 krt, mely négy tétel évi összege 3468 ft 40 krt.

E segélyezés a szegényügyi választ many fölügyelete alatt a szegények pénz-tára terhebe történik. A sinlők a tanács fölügyelete mellett a városi közkórházi gondnok által kezeltetnek, az 50 nyilvános

koldus pedig a rendörkapitányság közvet len rendelkezése alatt áll.

Hogy e sokféle és szerves öszeg-függés nélküli fölügyelet együtettül lehes-sen, mi ökvetlentl sülkséges, az öszes szegényügy kezelése a városi tanács köz-vetlen vezetése mellett a városi szegény-ügyi választmányra bízott azon fölhatal-mazzással, hogy a megkívántató szakköz-ge a tanács által kirendelteltesseken és a választmány rendelkezéseire álljanak.

A közügyilek irányadó elvül kimondta, hogy a házról-házra koldulást egy később meghatározandó határnapot kezdve meg-tiltja és a rendörkapitány utasítottik ezen tilalom szigorú keresztülvitelére, egyuttal kimondatott, hogy a jelenlegi 50 engedé-lyes koldus a városi szegényházban hely-yezttik el, vagy a 48 sinlő is.

Az u. n. házi szegények segélyezése körüli eljárás továbbra is megmarad, ugy azonban, hogy a szegényházban elhelyezett nyilvános koldus heti segélyt a szegény-pénztárból nem kap. Heti segélypénz egyb-irant csak akkor és addig fog utalványoz-tatni, ha (és míg) a szegények házában üres hely nem lesz.

A szegények házában egyelőre 116 egyén fog elhelyeztetni.

Ezek áthelyezése kerüli fog: 1) Elemzés és közkórház igazgató-sága által napokent 25. kr. s így 116 egyén egy éven át: 10585 ft; 2) ruházat, átlag 10 ft: 1160 ft; 3) fűtés, világítás 1000 ft; 4) gyógyszerés és próbó sülk-segletek 500 ft. b) intézeti orvos fizetése 300 ft; 6) 4 szürke néne felügyelő 336 ft; 7) fölügyelőnének tiszteletdíja 200 ft; 8) gondnok tiszteletdíja 100 ft; öszsesen 14181 ft.

Ezen sülkségsű fedezésére rendelke-zésére állanak: a) A sinlők 40721 ft 85 krti tőkéjének 2443 ft 31 kr. kamatja. b) A Bollák-féle ház tiszta jöve-delmé 800 ft; c) Az ebadó címen betolyó 900 ft. d) A királ: ezüst mennyegzője alkamából tett városi 50000 ftnyi alapít-vány kamata 2500 ft. f) Magazók kötelező járuléka 986 ft. f) Borvámrajzarokból 1500 ft. g) büntetéspenékek és kegyad-ományokból 300 ft. h) illetőségi díjakból 300 ft; öszsesen 9729 ft 31 kr., s így a hiány 4451 ft 69 kr.; melynek fedezé-re a huszofgyaszati adóra tog pótdó vettetni, mely huszofgyaszati adó az állam részéről a fogyasztási adóknak legközelebb történt emelése alkalmával értententül ha-gyatat, de maskülönb is a huszofgyasz-tati adó az egyetlen adó alap, mely a pótléket a nagy közönség érdekeinek leg-kisebb veszélyeztetése nélküli legjobban elbirja.

A városi közönsége fizet ez idő sze-husadó fejében 23,862 ft 50 krt a kincs-tárnak, mely öszes a helybeli mérsárosok-tól és hentesektől szedetik be. A 4451 ft 60 krti hiány fedezésére sülkséges 20% pótdó kivetése, mi megszvaztatván, a husadó lesz. 1) vágó marhára és egy éven felüli borjura az állami adó 5 ft 4 kr. és a pótlék 1 ft; 2) egy éven aluli bor-ura 84 és 16 kr; 3) juh, kos, birkára 32 és 2 kr; 4) bárány s malacra 14 kgrm 61 és 4 kr. 5) sültdőre 20 kgrm 63 és 12 kr; 6) sertésre 20 kgrmon felül 1 ft

Egy egész csomó havat vágott oda a vihar a rozoga ablak jégvirágos lüvegjére. A gyermekek ijedve lapultak meg.

— Nyissátok ki az ajtó hé!
— Az atyus, az atyus! kialtozzák örömmel a gyerekek.

— No nem fagytatok meg meg?
— Bizony ideje, hogy kigyelmed baze-érkezett.
— Bár baza ne jöttem volna!
— Apuka mit küldött a kis Jézuska?
— Mit küldött? Nem találkoztam vele; vagy igen, ezt küldte e, a jégcsapokat a bajusom alatt.

— Se fa, se kenyér a báznál. De talán csak még sem jött kigyelmed üres kézzel!
— A kezemben havat dörsöltem az egész uton, hogy le ne fagyjon a tiz kör-öm. Mert az Isten is csak a szegény emberrel kötekedik!
— Ne sirjal édes jó anyám!

— Dicsértessék a Jézus Krisztus! Beeresztik-e a bethlehemeseket?
— Ni milyen szép templomot hoznak a pásztorok. Benne van a kis Jézuska. Eressztik be őket édes apám!
— Takarodjatok innen az ablak alól! Hamisság az egész világ! Elvész az em-bernek a hite!
— Ne káromolja kigyelmed az Urat ezen a szent napon!
— Hogy ne zugolódnék az ember, mikor minden ügyeteket hiábavalóság. Megakozott az Isten. Elfordult tőlem min-den jó szerencse. Most mutassa hát meg az Isten, hogy én is a fia vagyok!

E kornak léha bölse Had mondja csak, hogy ninces ég; A hitre és erkölcsre A nyelvé ő csak ütse, Mondván: a mit lál, pusztá lég.

Engem a láthatatlan Ert csodában híni kézi; S gyönyört érni magamban. Hogy oly gyermek maradtam, Aki megörzém a hívet.

Hissék . . . híven megörzém A drága gyermekálmokat. Szívemben a verőtűny: Eszt vagyok erős én, Bár küsdöm a szesvedtem sokat!

Küzdök, csalódva sokban; Sebektől vérzik e kebel. De sirva, elhagyottan, Iliabár a földre rogtam: Jézus vigasztal s — föleml. Rudnyánszky Gyula.

Karácsony éj.

Tépdési a vihar a fagyos föld hó-takaróját. Mintha pelyhes dunnát szaga-gatna széjjel mérges fogával a fenevad. A süitő szél százfelé kergeti és vizi magával a könnyül hóhelyet. Az égig nyuló levegőürt sürű hófátyol tölti be, mely sietve ereszkedik lefelé a földre. De a vihar erős korbácsa ujból fölveri a havat és ragadja magával be a végtelenségbe, ahol mikor játékát megunta, a szárnyra szedett terhet rémes kacagás közt oda-

csapdossa a küszöb oldalába, az ablak-párkányra, vagy az élok szeme közé.

Czudar játéka ez a természetnek! Fagyos szele a gyöngö öltözeten keresztül szemtelentl átfurakodik egész a cson-tokig. Ha rongyos ruhában az utast az országuton utoléri, mint valami utonálló tör az ember élete ellen. Ha nem boldo-gulhat, lelti a szegénynek a fejről a ka-lapot, amit aztán mint valami utszéli bal-langót maga előtt elkerget óra hosszat is.

Eszakról fú a szél. Kiallhatatlan a hideg. A láb alatt rémesen csikorog a hó. A fák ágaira fehér koronát fon a dér, mely a vihar rémes nyárogásának zajától megbolgatva foszlányokban hull alá. A levegőből megfagyva esik le a veréb és kiesik csőréből a kis morzsa, amit a hi-deg hó alól kapart ki fiai számára.

Rongyos öltözeten erőltetett lépéssel halad az országuton egy negyven éves munkásember.

Éppen szembe fú a szél. Erőküdebe kerül hogy előbbre haladhasson. Meg meg áll az út közepén, hogy a szélnek hátat fordítva kipihenhesse magát. Derméd kezével leszedi vastag bajuszáról a jégcsa-pokat. Szürkánokójának gallérját fejére veti ez áram és az most olyan jól esik szeg-nyének, mintha csak békítő karok öle-lnék át nyakát.

De ez a békekötés a viharral nem tarthat soká. A falu még mesze van. Otthon két gyermek, meg a beteges fele-ség várakoznak.
Pedig biába! Nincs kereset!
Az egész héten sem lehetett munkát kapni. A Dunaparton ninces dolog. A jég

T Á R C Z A.

A karácsonyfa.

Legsőbb fa a világon, Szivünkben él gyökered Körülvesz kis családom. Lombod virulni látom, És forró könnyem megered.

Kigyult a gyertya lángja S kigyult fűcskám két szemo: Mit oly bűn bírti vágys, A gyermekek barátja: Jézus — az égből küldte le.

Az új csipő, a játék S az alma mind onnan való. Jézus a földre jár még, S ez töle jött ajándék, Mert látta: a fuoska jó!

Oh szép hit! boldog álom! És én is álmodom s hiszem! Gond terhe csúgy e vállon; De édes, tiszta álom! Meg nem savorja semmi sem.

Az élet szennyes árja El nem hat az én lelkeimig, S úján sehol sem várja A létesömör kopárja, — Ragyogó szárnyak emelik.

